

En målare, som efter en stroke var sjukskriven på deltid, har efter ett möte med arbetsgivaren skickats hem med uppmaning från arbetsgivaren att ta vissa kontakter med läkare och Försäkringskassan. Målaren har efter mötet inte arbetat under en månads tid. Fråga är om arbetsgivaren har stängt av målaren och inte berett denne några arbetsuppgifter eller om målaren varit olovligen frånvarande från arbetet och inte stått till arbetsgivarens förfogande. Därvid fråga om målaren har rätt till lön och semesterersättning och om arbetsgivaren har brutit mot kollektivavtalet genom att inte betala lön till honom.

ARBETSDOMSTOLEN

DOM
2017-07-05
StockholmDom nr 46/17
Mål nr A 160/15

KÄRANDE OCH GENSVARANDE

Måleriföretagen i Sverige, Box 16286, 103 25 Stockholm
Ombud: advokaten Tom Johansson, Hamilton advokatbyrå, Box 715,
101 33 Stockholm

GENSVARANDE

BN Måleri & Golv Aktiebolag, 556248-5796, Sjögatan 11,
891 60 Örnsköldsvik
Ombud: advokaten Tom Johansson, Hamilton Advokatbyrå, Box 715,
101 33 Stockholm

SVARANDE OCH GENKÄRANDE

Svenska Målaresförbundet, Box 1113, 111 81 Stockholm
Ombud: förbundsjuristen Josephine Trinder, LO-TCO Rättsskydd AB,
Box 1155, 111 81 Stockholm

SVARANDE

S.S., Domsjö
Ombud: förbundsjuristen Josephine Trinder, adress som ovan

SAKEN

lönefordran m.m.

Bakgrund

Mellan Måleriföretagen i Sverige (Måleriföretagen) och Svenska Målaresförbundet (förbundet) gäller kollektivavtalet Kollektivavtal för måleriyrket (kollektivavtalet). BN Måleri & Golv Aktiebolag (bolaget) är medlem i Måleriföretagen. S.S. är medlem i förbundet och var tidigare anställd som målare hos bolaget.

Twist har uppkommit om bolaget ska betala lön till S.S. motsvarande 64 timmars arbete under perioden den 18 maj till och med den 15 juni 2015. Parterna tvistar även om bolaget har brutit mot kollektivavtalet genom att inte betala lön för dessa timmar och därför är skyldigt att betala allmänt skadestånd till S.S. och förbundet. De är även oense om S.S. har rätt till semesterersättning.

Parterna har tvisteförhandlat utan att kunna komma överens.

Yrkanden m.m.*Huvudkäromålet*

Måleriföretagen har yrkat att Arbetsdomstolen ska fastställa att bolaget inte är skyldigt att betala lön till S.S. motsvarande 64 timmars arbete under perioden den 18 maj–15 juni 2015.

Förbundet och S.S. har bestritt Måleriföretagens fastställelseyrkande.

Genkäromålet

Förbundet har yrkat att Arbetsdomstolen ska förplikta bolaget att till S.S. betala

1. 10 848 kr avseende lön för tiden den 18 maj 2015 till och med den 15 juni 2015,
2. 1 410 kr avseende semesterersättning för tiden den 18 maj 2015 till och med den 15 juni 2015, och
3. 25 000 kr i allmänt skadestånd för kollektivavtalsbrott.

Förbundet har vidare yrkat att Arbetsdomstolen ska förplikta bolaget att till förbundet betala 50 000 kr i allmänt skadestånd för brott mot kollektivavtalet.

Förbundet har yrkat ränta enligt 6 § räntelagen på beloppet under punkten 1 från den 25 juni 2015, på beloppet under punkten 2 från den 6 september 2015 och på de allmänna skadestånden från den 23 december 2015, allt till dess betalning sker.

Arbetsgivarparterna har bestritt genkäromålet. De har vitsordat kapitalbeloppen i punkterna 1 och 2 som skäliga i och för sig och att lönebeloppet följer av kollektivavtalet. De har även vitsordat ränteyrkandena som skäliga i och för sig. De har inte vitsordat något belopp avseende allmänt skadestånd som skäligt i och för sig.

Förbundet har tidigare även yrkat att bolaget skulle betala allmänt skadestånd för brott mot semesterlagen. Förbundet har dock återkallat yrkandet vid huvudförhandlingen. Arbetsgivarparterna har inte haft något emot att målet i den delen skrivs av.

Arbetsgivarparterna och förbundet har yrkat ersättning för rättegångskostnader.

Till stöd för sin talan har parterna i huvudsak framfört följande.

Arbetsgivarparterna

Bakgrund

Bolaget är ett familjeföretag med säte i Örnsköldsvik. Bolaget ägs av K.E.B. tillsammans med sin son V.B. och sina tre döttrar. Bolaget sysselsätter cirka 15 personer över tid. Verksamheten i bolaget består av byggnadsmålning, golvläggning m.m. samt förvaltning av hyresfastigheter. Omkring två tredjedelar av verksamheten är inriktad på fastighetsförvaltningen och den resterande, en tredjedel, på byggnadsmålning m.m. Bolaget är även ensam tillverkare och leverantör till industrin av ett speciallack som används vid böjning av plåt, s.k. draglack.

K.E.B. var chef för verksamheten och verkställande direktör i bolaget fram till mars 2015 då V.B. registrerades som ny verkställande direktör. K.E.B. fortsatte dock sitt arbete som vanligt även efter mars 2015 och var den som ledde verksamheten och den som de anställda såg som sin chef. Tanken var att V.B. successivt skulle komma in i rollen och sedan ta över efter det att K.E.B. så småningom pensionerat sig. K.E.B. har i dag slutat arbeta i bolaget men är alltså styrelseordförande.

S.S. var anställd i bolaget åren 2005 – 2015. I november 2014 drabbades S.S. av en stroke och var därefter sjukskriven på heltid i cirka tre månader. Efter sjukskrivningen återgick han den 2 mars 2015 i arbete på halvtid. Det gick inte bra för S.S. i arbetet. Kvalitén på hans arbete blev inte tillräckligt bra. Bolaget fick in många klagomål och reklamationer från både kunder och arbetskamrater på det arbete som S.S. utfört. Till exempel hörde en bostadsrättsförening, som var en viktig kund för bolaget, av sig och framförde klagomål på det arbete som S.S. utfört hos den. K.E.B. åkte då för att besiktiga arbetet och kunde konstatera att S.S:s arbete var mycket undermåligt. Bolaget uppfattade att bristerna i det utförda arbetet hade samband med S.S:s sjukdom. Med anledning av detta kallade K.E.B. S.S. till ett möte den 18 maj 2015.

Händelserna den 18 maj 2015

K.E.B. och S.S. diskuterade vid mötet S.S:s arbetssituation och hälsotillstånd. Vid mötet var även V.B. närvarande. S.S. vidgick att han inte kände sig helt återställd efter sin stroke och att han inte orkade utföra sina arbetsuppgifter som vanligt. Eftersom S.S. inte kunde arbeta i produktionen på sedvanligt sätt, uppmanade K.E.B. honom att uppsöka läkare samt att ta kontakt med Försäkringskassan för att få till stånd ett rehabiliteringsmöte. K.E.B. förklarade för S.S. att denne måste återkomma till bolaget med ett besked omedelbart efter läkarbesöket och kontakterna med Försäkringskassan. Därefter skulle de komma överens om hur de skulle gå vidare med frågan. S.S. sade att han skulle följa K.E.B:s uppmaning. K.E.B. skällde inte ut S.S. vid mötet och gjorde inte heller gällande att S.S. var sjuk och skulle sjukskriva sig på heltid.

Senare samma dag ringde S.S. till V.B. och frågade var han skulle inställa sig för att arbeta. Vid samtalet påminde V.B. S.S. om att denne skulle följa det han

hade kommit överens om med K.E.B. tidigare under dagen och att S.S. fick tala med K.E.B. om detta. V.B. berättade om samtalet för K.E.B. K.E.B. ringde då upp S.S. senare samma dag och uppmanade återigen S.S. att ta kontakt med läkare och Försäkringskassan. K.E.B. skällde inte ut S.S. under samtalet.

Det fortsatta händelseförloppet

S.S. återkom inte med något besked om kontakter med läkare eller Försäkringskassan. Bolaget började redan den 20 maj 2015 försöka nå S.S. på telefon. Det var åtta gånger utan framgång den dagen. Dagen därpå, den 21 maj 2015, ringde K.E.B. till S.S. fyra gånger utan svar. Eftersom S.S. inte svarade när K.E.B. ringde, bad han en av målarna, T.K., att ringa S.S. för att be honom att kontakta K.E.B. T.K. fick kontakt med S.S. den 23 maj 2015 och bad honom kontakta K.E.B.

Den 20 maj 2015 mottog bolaget förhandlingsframställan från förbundets avdelning 10 (avdelningen) angående ogiltigförklaring av uppsägning alternativt avskedande. Förhandlingsframställan omfattade inte frågan om rehabilitering. Eftersom bolaget inte kunde komma till förhandling den föreslagna dagen, följde en e-postkonversation mellan K.E.B. och avdelningen. Av denna framgår att K.E.B. menade att bolaget inte avskedat S.S.

Den 26 maj 2015 återkom S.S. per telefon till K.E.B. Vid samtalet, som var mycket kort, diskuterades inget speciellt, eftersom de konstaterade att de ändå skulle ses vid den lokala förhandlingen senare samma dag och att de då skulle bestämma hur de skulle gå vidare.

K.E.B., V.B. och två målare, som skulle berätta om S.S:s arbete, infann sig till förhandlingen den 26 maj 2015. S.S. uteblev dock från förhandlingen utan att lämna besked om anledningen till detta. Vid förhandlingen kunde parterna inte komma överens. K.B. från förbundet blev upprörd över att bolaget tagit med sig målarna och inledde förhandlingen med att ta in målarna i ett enskilt rum och skälla ut dem. Det var en mycket dålig och hotfull stämning vid förhandlingen, varför det inte blev någon egentlig diskussion mellan parterna. Protokollet från förhandlingen den 26 maj 2015 är ensidigt upprättat av K.B. och speglar inte vad som faktiskt hände. Det är bl.a. inte korrekt att bolaget vid förhandlingen skulle ha sagt att S.S. ”var hemskickad för fortsatt sjukskrivning utan lön”. K.E.B. upprättade en egen protokollsanteckning för att föra fram det som var felaktigt i protokollet.

Efter den lokala förhandlingen fortsatte bolaget att försöka nå S.S. Bolaget försökte nå S.S. per telefon den 29 maj 2015 och skickade samma dag ett brev till honom. S.S. återkom inte till bolaget. Den 17 juni 2016 skickade bolaget därför ett rekommenderat brev till S.S. med uppmaning att kontakta bolaget.

Först på eftermiddagen den 18 juni 2015 fick bolaget ny kontakt med S.S. K.E.B. stötte då på honom utanför ett apotek. På fråga om varför S.S. hållit sig undan svarade han att han fått rådet av förbundet att inte tala med bolaget eller

svara på dess brev. S.S. förklarade emellertid att han avsåg att återgå i arbete den 22 juni 2015, vilket han också gjorde.

Då S.S. kom tillbaka till arbetet den 22 juni 2015 hade han med sig läkarintyg samt avlöningsnoter med krav på lön för fyra timmar per arbetsdag från och med den 18 maj 2015. Såvitt arbetsgivarparterna känner till, har S.S. under sin frånvaro från bolaget inte varit i kontakt med vare sig läkare eller Försäkringskassan. Bolaget kände inte till att det ska ha varit en central förhandling den 18 juni 2015.

Den 25 juni 2015 mottog bolaget ett betalningskrav från förbundet avseende lön till S.S. under den period han varit frånvarande. Bolaget bestred kravet eftersom S.S. inte hade stått till förfogande för arbete under den omtvistade perioden och därför inte hade rätt till lön. Den 6 juli 2015 ägde lokal förhandling rum i frågan. Bolaget såg till att ett rehabiliteringsmöte kom till stånd den 30 juni 2015 men S.S. sade sedan själv upp sig.

Sammanfattning av grunderna

Bolaget har haft rätt att göra avdrag från lönen under perioden den 18 maj till och med 15 juni 2015 eftersom S.S. varit frånvarande från arbetet och inte heller stått till bolagets förfogande för arbete, utan hållit sig undan. S.S. har därför inte heller rätt till semesterersättning på beloppet och bolaget har inte brutit mot kollektivavtalet.

Arbetsgivarparterna

Bakgrund

S.S. var tillsvidareanställd hos bolaget och arbetade heltid som målare. I november 2014 drabbades han av en stroke. Han var därefter sjukskriven på heltid i tre månader innan han återgick i arbete på halvtid.

Den 13 maj 2015 fick S.S. ett samtal från K.E.B. som krävde att han skulle inställa sig på kontoret den 18 maj 2015 för ett möte med honom. K.E.B. var vid tillfället styrelseordförande i bolaget men det var V.B. som var verkställande direktör och S.S:s närmaste chef.

Händelserna den 18 maj 2015

Vid mötet den 18 maj 2015 blev S.S. utskälld av K.E.B., som ifrågasatte hans arbetsförmåga och hade synpunkter på hur S.S. utförde arbetet. K.E.B. ansåg att S.S. var för sjuk för att arbeta och genast skulle ordna med hel sjukskrivning. K.E.B. skickade hem S.S. med uppmaningen att han skulle kontakta Försäkringskassan och läkare för att bli sjukskriven på heltid. K.E.B. förvägrade S.S. att utföra sina arbetsuppgifter den dagen och gjorde klart att S.S. inte skulle få någon lön.

S.S. kontaktade samma dag läkare och Försäkringskassan. Eftersom S.S. blivit hemskickad utan lön, kontaktade han även omgående sin lokale ombudsman L.B. Denne uppmanade honom att kontakta bolaget och klargöra att han inte var sjuk utöver den av läkaren fastställda sjukskrivningen om 50 procent och att han därför stod till förfogande för arbete.

S.S. kontaktade därför V.B., som var hans närmaste chef samt verkställande direktör, samma dag och frågade var han skulle inställa sig för arbete nästkommande dag. V.B. bad att få återkomma i frågan. Efter ett tag blev S.S. i stället uppringd av K.E.B. som återigen skällde ut honom och förklarade för honom att han inte kunde arbeta, eftersom han var sjuk. K.E.B. sade alltså till S.S. att han skulle stanna hemma. Samtalet överhördes till viss del av S.S:s son J.S.

S.S. tog samma dag – den 18 maj 2015 – kontakt både med läkare och Försäkringskassan. Han fick tid för läkarbesök först någon vecka senare.

Det fortsatta händelseförloppet

Avdelningen ansåg att bolaget genom sitt agerande hade sagt upp eller avskedat S.S., vilket det ogiltigförklarade, och kallade till lokal förhandling.

Vid den lokala förhandlingen, som kom att hållas den 26 maj 2015, ersatte K.B. från förbundet L.B. Samma dag som förhandlingen skulle hållas ringde S.S. upp K.E.B. och berättade att han hade tagit kontakt med läkare och Försäkringskassan som bolaget hade krävt. S.S. ringde också K.E.B. för att han tyckte att de kunde lösa den här situationen själva och inte behövde dra in förbundet. K.E.B. var dock bara intresserad av att höra om de kontakter som S.S. hade tagit och svarade att de kunde träffas vid den kommande förhandlingen.

Vid den lokala förhandlingen uppgav bolaget att S.S. inte alls var avskedad men att han var för sjuk för att utföra arbete för bolaget. Detta framgår tydligt av den protokollsanteckning som K.E.B. upprättade efter förhandlingen. Det framgår också att K.E.B. inte ville diskutera någon rehabilitering. Bolaget avsåg alltså inte att rehabilitera S.S. utan han var hemskickad för fortsatt sjukskrivning på heltid utan lön från bolaget. S.S. deltog inte vid förhandlingen då han av läkare var beordrad att undvika stress. Förhandlingen avslutades i oenighet.

Central förhandling hölls den 18 juni 2015. Efter denna fick S.S. slutligen komma tillbaka till arbetet den 22 juni 2015. Parterna var också överens om att S.S. skulle få lön för den tid han hade varit avstängd och att bolaget skulle upprätta en rehabiliteringsplan för S.S.

Bolaget har haft full kännedom om att S.S. varit arbetsför och stått till förfogande för arbete. Att S.S. ville tillbaka till arbetet berättade han när han kontaktade V.B. samma dag som han blev hemskickad. Förbundet påkallade också förhandling dagen efter. S.S:s och förbundets agerande har syftat till att få bolaget att bereda honom arbete. Om det ändå var oklart för bolaget huruvida

S.S. stod till förfogande för arbete, borde det ha retts ut genom den e-postkonversation som var mellan K.E.B. och L.B. den 20 maj 2015. I vart fall klargjordes läget genom S.S:s samtal med K.E.B. inför förhandlingen den 26 maj 2015 samt genom förhandlingen samma dag.

Den 29 maj 2015 skickade K.E.B. ett brev till S.S. och frågade om S.S. tagit kontakt med läkare och Försäkringskassan. Det framgår tydligt att K.E.B. ansåg att S.S. var för sjuk för att arbeta. Det står ingenting i brevet om att S.S. ska rehabiliteras eller att S.S. är välkommen tillbaka och ska beredas arbete.

Bolaget har gjort en stor sak av att K.E.B. försökt nå S.S. den 20 och 21 maj 2015 och att T.K. försökt nå S.S. den 23 och 29 maj 2015. Det är riktigt, att K.E.B. hört av sig några gånger i anslutning till den 18 maj 2015 men V.B. har inte ringt till S.S. under den här perioden. V.B. hörde av sig först den 18 juni 2015, då han skickade ett sms. S.S. svarade omedelbart på sms:et och därefter kom S.S. tillbaka till arbetet.

Först efter den centrala förhandlingen tog bolaget kontakt med företagshälsovården och ett rehabiliteringsmöte bokades in. Någon diskussion om rehabilitering fördes inte innan dess.

Vid det läkarbesök, som S.S. av bolaget hade anmodats boka in, gjorde läkaren bedömningen att han var arbetsför till 50 procent.

S.S. arbetade cirka två veckor efter det att han kommit tillbaka den 22 juni 2015, innan han insåg att han inte skulle orka arbeta kvar med tanke på det som hänt. Han sade därför upp sig och avslutade sin anställning efter sommarsemestern.

Lönefordran

Vid löneutbetalningen den 25 juni 2015, avseende perioden den 16 maj 2015 till och med den 15 juni 2015, fick S.S. en lön om 3 332 kr. Bolaget underlät således att betala lön för den tid då han varit hemskickad och avstängd från arbetet. Enligt kollektivavtalet hade S.S. en timlön om 169,50 kr, vilket innebär att han hade rätt till lön med 10 848 kr för 64 timmars arbete.

Sammanfattning av grunderna

Bolaget har under perioden den 18 maj till och med den 15 juni 2015 stängt av S.S. från hans arbete. S.S. har under perioden stått till bolagets förfogande för arbete och har därför rätt till lön i enlighet med kollektivavtalet och anställningsavtalet. Av anställningsavtalet framgår att lön ska utbetalas. Av kollektivavtalet följer att arbetsgivaren har en lojalitetsplikt som innebär att denne ska betala ut lön. Det framgår också av § 9 moment A i kollektivavtalet att lön ska utbetalas senast den 25:e varje månad.

Det framgår av semesterlagen att det ska betalas semesterersättning på intjänad lön.

Genom att inte alls betala intjänad lön för angiven period har bolaget brutit mot kollektivavtalet och är därför skyldigt att betala allmänt skadestånd till S.S. och förbundet.

Utredningen

Målet har avgjorts efter huvudförhandling. På arbetsgivarparternas begäran har förhör hållits under sanningsförsäkran med K.E.B. och V.B. samt vittnesförhör med de hos bolaget anställda T.H. och T.K. På arbetstagarparternas begäran har hållits förhör under sanningsförsäkran med S.S. samt vittnesförhör med S.S:s son, J.S., och ombudsmännen S.C., K.B. och L.B. Parterna har åberopat viss skriftlig bevisning.

Domskäl

Bakgrund och tvisten

S.S. har haft en tillsvidareanställning hos bolaget som målare på heltid. I november 2014 drabbades han av en stroke. Han var därefter sjukskriven på heltid i tre månader innan han återgick i arbete på halvtid.

S.S. utförde inte något arbete hos bolaget under perioden den 18 maj–15 juni 2015 och bolaget betalade honom inte heller lön för den perioden.

Arbetsgivarparterna har anfört att bolaget har haft rätt att göra avdrag från lönen på grund av att S.S. varit frånvarande från arbetet och inte heller stått till bolagets förfogande för arbete. Arbetstagarparterna har gjort gällande att bolaget avstängt S.S. från arbetet och inte berett honom några arbetsuppgifter men att han har stått till bolagets förfogande för arbete och därför har rätt till lön, trots att han inte arbetat.

Har S.S. rätt till lön och semesterersättning?

Som allmän utgångspunkt gäller på den privata sektorn att en arbetstagare måste stå till arbetsgivarens förfogande för arbete för att ha rätt till lön, om arbetstagaren inte i det särskilda fallet har befriats från denna skyldighet eller det finns bestämmelser om att lön ändå ska betalas (se t.ex. AD 2016 nr 17 och AD 1999 nr 93).

Den omtvistade tidsperioden, den 18 maj–15 juni 2015, avser tiden direkt efter ett möte den 18 maj 2015 mellan K.E.B., V.B. och S.S. Parterna är oense om vad som sades vid det mötet och vad det har för betydelse för parternas fortsatta agerande.

S.S. har uppgett att han efter mötet den 18 maj 2015 uppfattat situationen på det sättet att han var hemskickad utan lön eller med andra ord avstängd från

arbetet utan lön. Arbetsgivarparterna har förnekat att S.S. stängts av från arbetet och gjort gällande att S.S. har hållit sig undan och därmed inte stått till bolagets förfogande för arbete.

Av förhören med K.E.B., V.B. och S.S. framgår följande. K.E.B. framförde vid mötet den 18 maj 2015 negativa synpunkter på hur S.S. utfört sitt arbete och skickade hem honom med uppmaningen att ta kontakt med läkare och Försäkringskassan. Enligt K.E.B. och V.B. var syftet med mötet att S.S. skulle ta de nämnda kontakterna för att undersöka möjligheterna till rehabilitering. Det har dock inte framgått att detta var något som uttryckligen förmedlades till S.S. S.S. har förklarat att han uppfattade K.E.B. som att denne ville att han skulle gå hem och be läkare sjukskriva honom på heltid.

Det är inte närmare än så utrett vad som sades vid mötet den 18 maj 2015. Det som är utrett är emellertid att S.S. skickades hem med uppmaningen att kontakta läkare och Försäkringskassan. Parterna har olika uppfattning om vad syftet var med bolagets uppmaning att S.S. skulle ta dessa kontakter.

Av förhören med K.E.B., V.B., S.S. och J.S. framgår följande. Efter det att S.S. lämnat arbetet den 18 maj 2015, kontaktade han V.B. senare samma dag och hörde efter vad han skulle göra nästa dag. V.B. lämnade inte något svar på detta. K.E.B. ringde därefter upp S.S. Vad som sades vid samtalet mellan S.S. och K.E.B. och på vilket sätt samtalet fördes är stridigt och ord står mot ord. S.S:s uppgifter om att K.E.B. skrek till honom och sade att han var sjuk och inte skulle komma tillbaka till arbetet får dock visst stöd av vad J.S. har uppgett.

Även om parterna är oense om vilket besked som S.S. fick från bolaget, när det gällde bolagets förväntningar på honom, är det enligt Arbetsdomstolens mening klart att han i vart fall inte fick något besked av vare sig K.E.B. eller V.B., om att han skulle inställa sig för arbete hos bolaget dagen därefter. Med hänsyn till vad som framkommit om samtalet mellan S.S. och K.E.B., har Arbetsdomstolen inte heller anledning att ifrågasätta S.S:s uppgift om att han uppfattade, att han inte var välkommen att arbeta hos bolaget, dvs. att han var avstängd och skulle kontakta läkare för att bli helt sjukskriven. Den uppgiften får nämligen stöd av vad den lokale ombudsmannen L.B. berättat att S.S. sade till honom vid ett telefonsamtal senare samma dag.

Bolaget skickade således hem S.S. med uppmaning att kontakta läkare och Försäkringskassan utan att göra tydligt för honom att han skulle komma tillbaka till arbetet ens när han efterfrågade besked om det. Bolagets agerande får, enligt Arbetsdomstolens mening, anses ha gett S.S. fog för uppfattningen, att bolaget stängt av honom från arbetet. Av den omständigheten, att S.S. kontaktade bolaget och frågade vad han skulle göra nästa dag, borde bolaget ha förstått att S.S. stod till förfogande för arbete. Av den förhandlingsframställan som bolaget fick kort därefter, den 20 maj 2015, varav framgår att S.S:s fackliga organisation ansåg att bolaget hade avskedat eller sagt upp S.S., borde bolaget också ha förstått att S.S. gjorde anspråk på och stod till förfogande för arbete. Av den e-postkonversation som K.E.B. därefter hade med L.B. framgår

visserligen att bolaget klargjort att det inte hade sagt upp eller avskedat S.S. men det framgår också därav att K.E.B. menade att S.S. var fortsatt sjukskriven. Inte ens när bolaget till sist, den 26 maj 2015, fick telefonkontakt med S.S. bad K.E.B. honom att komma och arbeta.

K.B. upprättade efter den lokala förhandlingen den 26 maj 2015 ett protokoll och han har i sitt förhör uppgett att protokollet speglar vad som förekom vid förhandlingen. K.E.B. delade inte den uppfattningen och upprättade därför en egen protokollsanteckning, som enligt honom är den som bäst redogör för vad som sades vid förhandlingen.

I det protokoll K.B. skrev anges att bolaget uppgett bl.a. följande. Bolaget har inte avskedat S.S. utan har skickat hem honom för fortsatt sjukskrivning utan lön och kommer inte att betala ut lön till S.S. under den tid han går hemma. Bolaget har uppmanat S.S. att kontakta läkare och Försäkringskassan. Bolaget anser inte att det gjort något fel i sin behandling av S.S.

Bolaget har, i den protokollsanteckning som K.E.B. gjort, framfört bl.a. följande. S.S. har inte kunnat sköta sitt arbete på ett bra sätt efter det att han började arbeta igen efter sin stroke. K.E.B. har påtalat för S.S. att, när man börjar arbeta efter sjukdom ska man vara frisk, och att bolaget ansåg att S.S. skulle fortsätta sin sjukskrivning till dess han blivit helt återställd. Anledningen till att bolaget tog med arbetstagarna A.A. och T.H. till förhandlingen var för att bevisa att S.S. fortfarande var sjuk och inte kunde utföra de målningsarbeten som han var utsedd att göra och att bolaget ansåg att det gjort rätt – ”en person som inte kan utföra sitt arbete ska vara hemma tills han är frisk”. Bolaget var överens med S.S. om att han skulle uppsöka läkare och Försäkringskassan och att först därefter kunde eventuell rehabilitering påbörjas.

Arbetsdomstolen konstaterar att K.E.B. i protokollsanteckningen endast fokuserar på att S.S. inte är frisk och att han borde vara sjukskriven till dess han är helt återställd. Enligt Arbetsdomstolens mening kan K.E.B:s protokollsanteckning inte förstås på annat sätt än att bolaget menade, att S.S. skulle vara sjukskriven på heltid, eftersom han var för sjuk för att överhuvudtaget kunna arbeta. Det har inte av utredningen framkommit att bolaget i samband med förhandlingen framförde att det ansåg att S.S. borde komma tillbaka till arbetet, dvs. påfordrade eller erbjöd arbete.

Efter förhandlingen den 26 maj 2015 skickade K.E.B. två brev till S.S. Det första skickade han den 29 maj 2015 och det andra skickades den 17 juni 2017, dvs. efter den aktuella perioden. K.E.B. har uppgett att han skickade breven, eftersom han inte fick kontakt med S.S. på telefon. Enligt K.E.B. var anledningen till kontaktförsöken att få svar på om S.S. hade tagit kontakt med läkare och Försäkringskassan. Det är också det enda som K.E.B. tog upp i brevet som skickades den 29 maj 2015. I det andra brevet, som skickades den 17 juni 2015, skrev K.E.B. endast att de måste reda ut var de står och bad S.S. ta kontakt med honom.

Arbetsdomstolen konstaterar att bolaget inte heller i breven påfordrade eller erbjöd arbete.

Bolaget, genom K.E.B., har alltså under hela den aktuella perioden, sedan S.S. den 18 maj 2015 ostridigt skickades hem med uppmaningen att kontakta läkare och Försäkringskassan, endast talat om att S.S. var sjuk, om sjukskrivning och att S.S. skulle ta de nämnda kontakterna. Bolaget har således inte på något sätt försökt få S.S. att komma tillbaka till arbetet. S.S. har, enligt Arbetsdomstolens mening, inte haft anledning att uppfatta det på något annat sätt än att bolaget ansåg att han skulle vara hemma och vara sjukskriven på heltid, dvs. att bolaget inte påfordrade eller erbjöd honom något arbete. Mot den bakgrunden – att bolaget vid de kontakter som förekommit med arbetstagersidan inte påfordrade eller erbjöd S.S. något arbete – har det, enligt Arbetsdomstolens mening, inte någon betydelse att S.S. i och för sig har hållit sig undan bolaget, bl.a. genom att, i enlighet med vad han själv berättat, inte svara på dess upprepade telefonsamtal till honom den 20 och 21 maj 2015 och inte komma till förhandlingen den 26 maj 2015.

Sammanfattningsvis finner Arbetsdomstolen att S.S. med fog uppfattat sig som avstängd från arbetet, vilket bolaget åtminstone borde ha insett, och att bolaget inte påfordrat eller erbjudit arbete, trots att bolagets företrädare åtminstone borde ha förstått att S.S. stod till förfogande för arbete på halvtid. Bolaget har inte haft anledning eller rätt att stänga av S.S. från arbetet utan lön. Arbetsgivarparterna har inte i målet gjort gällande att S.S. varit för sjuk för att arbeta hos bolaget på halvtid. S.S. har därför rätt till lön samt semesterersättning för perioden. Parterna är överens om beloppen.

Har bolaget brutit mot kollektivavtalet?

Det är ostridigt att S.S. inte har fått lön för 64 timmar, som han borde ha arbetat, för perioden den 18 maj 2015 till och med den 15 juni 2015. Enligt gällande kollektivavtal mellan parterna ska arbetsgivaren betala ut lön till arbetstägaren den 25:e i varje månad.

Då bolaget inte har betalat ut lön enligt kollektivavtalet, har det brutit mot detta och ska betala allmänt skadestånd till S.S. samt till förbundet. De yrkade skadeståndsbeloppen är skäliga.

Det återkallade yrkandet om allmänt skadestånd för brott mot semesterlagen

Förbundet har återkallat yrkandet avseende allmänt skadestånd för brott mot semesterlagen. Då arbetsgivarparterna inte har haft något emot att målet i den delen skrivs av, ska så ske.

Sammanfattande bedömning och rättegångskostnader

Det ovan anförda innebär att arbetsgivarparternas fastställelseyrkande ska avslås samt att bolaget ska förpliktas betala lön, semesterersättning samt allmänt skadestånd i enlighet med förbundets yrkanden.

I och med denna utgång är arbetsgivarparterna att anse som tappande parter och ska, med hälften vardera, ersätta arbetstagarparterna för deras rättegångskostnader. Det är endast förbundet som har yrkat ersättning. Om beloppet råder inte tvist.

Domslut

1. Måleriförtaen i Sveriges fastställelseyrkande avslås.
2. Arbetsdomstolen förpliktat BN Måleri & Golv Aktiebolag att till S.S. betala
 - a. 10 848 kr avseende lön jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 25 juni 2015 till dess betalning sker,
 - b. 1 410 kr avseende semesterersättning jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 6 september 2015 till dess betalning sker, och
 - c. 25 000 kr i allmänt skadestånd jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 23 december 2015 till dess betalning sker.
3. Arbetsdomstolen förpliktat BN Måleri & Golv Aktiebolag att till Svenska Målareförbundet betala 50 000 kr i allmänt skadestånd jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 23 december 2015 till dess betalning sker.
4. Målet avskrivs i den delen som avser allmänt skadestånd för brott mot semesterlagen.
5. Måleriförtaen i Sverige och BN Måleri & Golv Aktiebolag ska med hälften vardera ersätta Svenska Målareförbundet för dess rättegångskostnad med 239 619 kr, varav 208 247 kr avser ombudsarvode, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från denna dag till dess betalning sker.

Ledamöter: Karin Renman, Dag Ekman, Kurt Eriksson, Karl Olof Stenqvist, Helena Linde, Lenita Granlund och Paul Lidehäll. Enhälligt.

Rättssekreterare: Maria Lundberg